

MALO PO MALO SE DALEČ POTUJE

V decembru se je naša skupina, kulturna klepetalnica, odpeljala na Reko, da bi v tem obmorskem pristanišču tokrat spoznala tudi nekaj njene bogate zgodovine. Pred tremi leti, 2020, je bilo mesto izbrano za evropsko prestolnico kulture, zato je bilo v tem času realizirano veliko projektov; med drugimi tudi obnova bivših industrijskih stavb, vsebinsko prenovljenih v kulturne prostore. Med najbolj zahtevnimi je bila prenova več objektov; tako je kompleks bivše tovarne motorjev Rikard Benčić, poimenovan Art kvart, postal nova lokacija modernega mestnega muzeja, Muzeja moderne in sodobne umetnosti, najsodobnejše Mestne knjižnice, ki odpira svoja vrata konec letošnjega decembra, ter »Dječje kuće«, prve hiše s sodobnimi in kreativnimi vsebinami, ki je v celoti namenjena otrokom in njihovim staršem.

Naša skupina se je odpravila v največjo in najlepšo baročno palačo še iz časov Habsburške monarhije, preurejeno v najmodernejši muzej mesta Reka, v Palačo šećera. Prijazna vodička nas je popeljala v trideset prostorov, ki na dveh nadstropjih razkrivajo bogastvo mestne zgodovine. Postavitev muzeja je zamišljena v dveh vsebinskih celotah; prva prikazuje tri stoletja zgodovinskega prikaza samega mesta, druga pa je povezana z zgodbo o sladkorju – dragocenem belem zlatu, v začetku namenjenem izključno dunajskemu dvoru. Notranjost palače je dobro ohranjena in temeljito obnovljena, bogata z monumentalnimi poslikavami, v vsakem prostoru odkrivате kaj novega, celo prvi avtomat za čokolado, pomembne dosežke v izdelavi in uspešni izstrelitvi torpedov, izdelanih v prvi tovrstni tovarni na svetu.

Vsekakor je muzej vreden ogleda zaradi skrbno načrtovanega prikaza zgodovinske razvejanosti mesta, njenega gospodarskega razvoja in vzpona. Reka skrbi za svojo bogato preteklost in jo ohranja v mozaiku zgodovine, ki nam vedno znova razkriva marsikaj neznanega. In če kdaj ne veste, kam bi se odpravili na izlet, ne bo zgrešeno, če bi si dan osmislili z obiskom tega muzeja. Iz njega smo se polni vtisov in po krajšem premoru na Korzu odpravili na srečanje v Slovenski dom KPD Bazovica.

Priznam, da še nikoli nisem bila v Slovenskem domu KPD Bazovica na Reki, čeprav sem o njem slišala veliko. Že ko smo vstopili skozi ozka vrata sredi kamnitega zidu, ki vodijo na vrt pred stavbo, v kateri deluje to društvo, nas je obdala domačnost urejenega prostora, poraslega z veliko zelenja, med katerim so še vedno cveteli rožni grmi.

Na stopnicah nas je pred vhodom v lično sezidano vilo pričakala naša

gostiteljica, ga. Sandra Grudenić, administrativna tajnica, ki ves svoj čas – tudi veliko prostega – namenja delovanju društva, povezovanju vseh njegovih dejavnosti, udejanjanju vseh načrtovanih projektov in izpolnjevanju njihovih ciljev. Zato ni čudno, da je društvo ob taki zagnanosti in posledično aktivnosti vseh članov v številnih skupinah preraslo v vodilno informativno središče za sonarodnjake na širšem področju Kvarnerja, otokov, Istre, Gorskega Kotarja in širše.

V prijetni predavalnici, večnamenskem prostoru z manjšim gledališkim odrom, se je zvrstilo že nešteto prireditev, nastopov, obiskov, predavanj ... Veliko, če pomislimo na to, da društvo letos praznuje že svoje šestinsedemdeseto leto obstoja, kar je vsekakor pomemben in nezanemarljiv podatek, zato mu želimo še veliko odmevnih uspehov.

In prav v tem prostoru sta nam ga. Sandra Grudenić in ga. Marjana Mirković, urednica Sopotja, glasila slovenske skupnosti na Reki, ki izhaja vsake tri mesece, razkrili zgodovino samega društva, njegovega delovanja, statusa in družbenega položaja manjšin, načrtovanja novih izzivov. Teh ni malo, saj se v društvu veliko dogaja; v njem je treba skrbeti za nenehno nadgrajevanje dela skupaj s povezovanjem ter sodelovanjem članov z drugimi podobnimi ustanovami, društvu doma in v Sloveniji. Po končanem pogovoru in odgovorom na številna vprašanja, ki so zanimala našo skupino, smo si z gostiteljicama ogledali še ostale prostore v domu, kjer se srečujejo člani enajstih delujočih skupin. Njihova vsestranska zagnanost in entuziazem premikata meje, skrbita za povezovanje in ohranjanje trdnih vezi med pripadniki manjšine in matično domovino. Obema gostiteljicama hvala za topel sprejem in izčrpen prikaz delovanja društva. Obema in vsem članom Slovenskega doma želimo veliko vneme pri svojem poslanstvu, ki je vsekakor ni malo, ter veliko optimizma in energije med ustvarjanjem novih vsebin.

Skupina kulturna klepetalnica
v DUTŽO Il. Bistrica
N. L. Ujčić